

1872-09-10

AFSENDER

Christian Skredsvig

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 4

Foto 4 viser side 8 og 5

Foto 5 viser side 6

Foto 6 viser side 7

Foto 7 viser side 12 og 9

Foto 8 viser side 10

Foto 9 viser side 11

Foto 10 viser side 16 og 13

Foto 11 viser side 14

Foto 12 viser side 15

Afsendersted:

Vegersund

Arkivplacering:

Mappe 22 nr. 6a, 6b, 6c og 6d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Vigersund den 10 September 72.

Til

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 22 Nr. 6A

Vener min, Skovgaard

Hei, nu har jeg paa lang Tid ikke været
så lykkelig som da jeg i Lørdags Middag
modtog Dit Brev. Jeg har været så
full af Længsel efter at høre fra Dig
at jeg vist aldrig har ventet, slyg
Men til mere jeg længede, for større
var Gleden, da jeg så det var fra Dig
O, slyg et Brev så langt da jeg har
aldrig hørt slyg, som nogle her siger
der er det længste jeg har følt
Jeg liker godt lange Breve for så kan
man så deilig fædde og læse moligt den
ene Side efter den anden en lang Tid.
Paa jeg's paa's Ark er det så vordt,
for så ved jeg Enden kommer snart.
Nu er jeg så proppet af hvad
jeg har at sige Dig, at jeg slyg

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ikke ved hvor jeg skal begynde.
Men idet, får være Begyndelsen af
jeg takker Dig, så meget jeg kan
for Din oprigtige Venlighed mod
mig, både med Hensyn til at Du
ikke glemmer mig med Trosel og at Du
svare mig på det Du ved mig.
For hvad skal også Brevbetænkning bli
mellme Venner når man ikke meddele
hinanden sine Tanker, Tanker
der kan være af den Rækkefølge
at bli bleit behjælp af meddele
På samme måde når man ser deilige
Ting i Naturen man nyder dem
alle sig så fuldt og stærkt, som når
man har en ligebekendelse om ved
Siden i alle fald går det på med
mig og derfor skulle jeg mig til
at det også kan hende endene
Det har hændt mig somme tider at jeg
frå et deilig, dygt og kongerind
en hustru med et bledet Hemning
bare fordi jeg er alene om det.

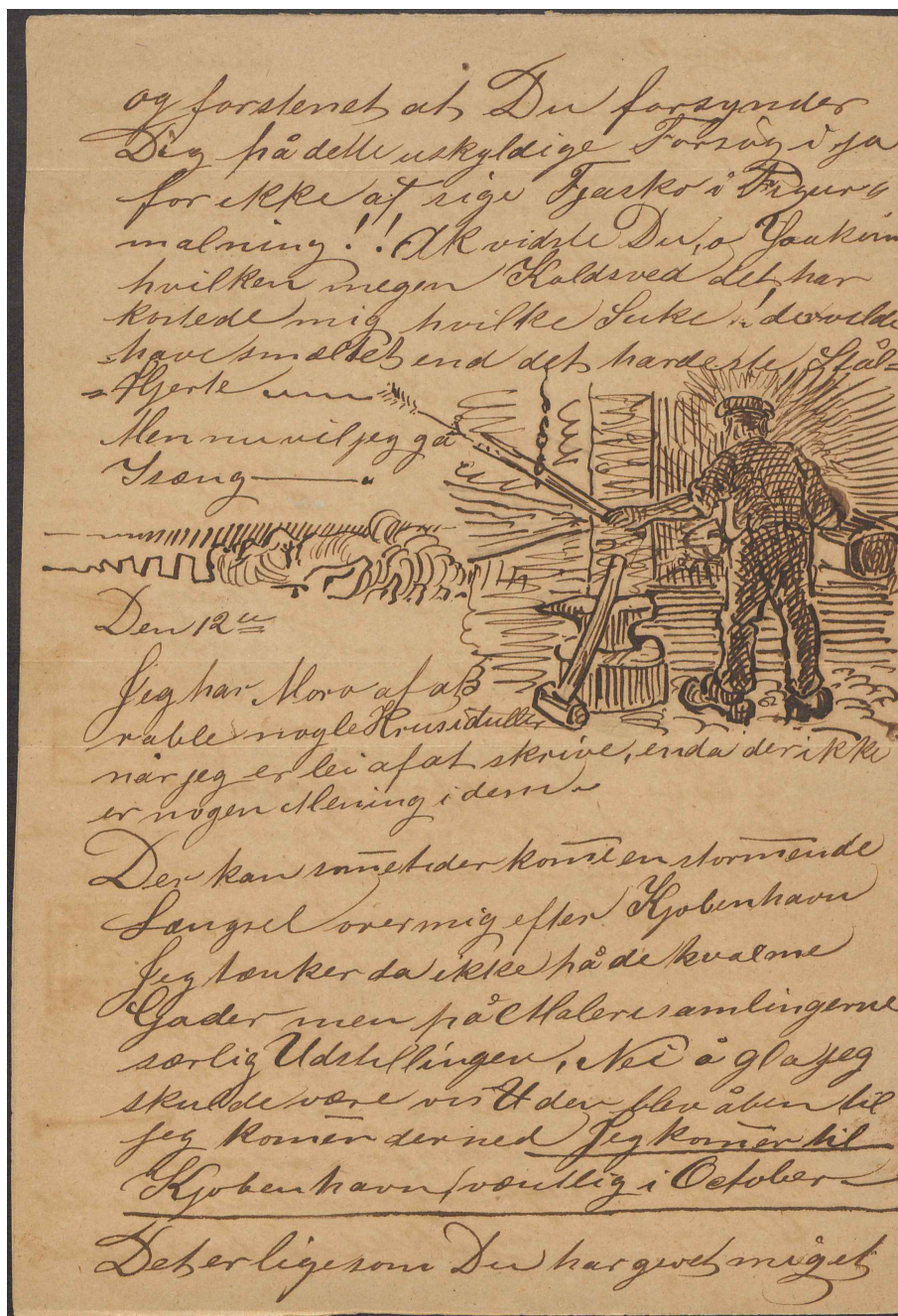
Endnu en anden Ting kan ikke være
mindre stemning og den er at jeg ikke
magter at fremstille det, det, uaktuel
jeg ser, det er ligesom jeg skæner mig
for det. Tænk jeg skæner det, når jeg
had spjort, så indtægter jeg på, så indtægter
Piggen vil det, ender at have med sig
som i den kan affriktet det ender.
Det er næsten som det Ting jeg ser
på spørger i et Christian du vil
sæd sig klid det, så mader og det har
så længe, Kender lærer i det. Det er
Alle ser for sig af vis sig i det som
Tænk, bare for at bli om alle af
Christian på Rodens som det tror at
have en særlig Fordring på
De vilig, Pædagoger venter mig om
Lort som Kjeler for mig på det. Det
skal også gjøres i det, men indtægter
på deres sædvanlige, så indtægter
Og Tænk om du kan i det.
Tak mig om du kan i det.

Den 11 Spdm. - Morgent.

Dette Brev, som jeg skriver med, er i Begynde-
maad; inden om en Tid bliver det ganske
svært, som du sees det på de første Linjer
og da Papiret er tyndt, trækker det sig en
del mere stragt ind.

Jeg for prøver at skrive lidt finere mærke
Kunde det hjælpe: I dag her her Salstein
Naget som er rent speldent her i Sommer
Dette sidste Måned har der kun været
ganske få Dage August måd har været
meget Regnfuld. Du kan aldrig tro vor jeg
er led deraf for jeg får ikke gjort videre
Studier for det. Same. Du må ikke
vænte mang. "Ting" når jeg kommer.

Apropos om Regnvald. Bonderne
klager sig også meget over Været
og er som altid Emne for deres
Samtaler. Sigt Sommer har vist ikke
været siden 1860 - 12 år siden.
og at den skulde metop indtræffe mig
da jeg skal over mig.

svagt Kald ved efter at have talt om
Gader Bilder, siger at vi skal gå sammen
derat — havde Du da med det gamle
sagt, hvor længe den varer, så —
sig det, husker Du! Den forberorte
Lørdagskvæld da jeg fik det Blev
er en blivende Kvæld jeg ikke glæmte
nu undrer Du vel på hvad det vil betyde
mig da, komer til at tænke på Uden
Byrn o. s. v. Nej, stes ikke Nogen af
den Slags — Jeg havde hele mit Flyttedags
med! Lange klæder gamle Skogsklæder
Malerkarpen Klappen, Bager Paraply
Stol og ja, vis jeg nok end op til i Kvæld
blev jeg ikke forbig — jeg proppede fuld
3/4 af en Sæk, og den bar jeg på Ryggen
Malerkarpen i Vandsækken hang forbundet
med Sækken, og foran og forvoft, Her
gav den mig et ublidt Stød på Læret
Båndet mellem begge Sækkene
Knokked og skubbede.
Skindt mellem Træen
og Skuldrene
Og, Au, åvont det gik
Sækkens sa, at jeg ikke
makkede det — Byrde
da halvparten her de
er vore tur og nok
men da jeg nu

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1729

Men Du ved at Ullrich kommer med Vaskelen
og med Hvergen til min gamle Vokse
for jeg af sig vil meget foruden
Voksen (det var den første Vokse af den
B.H. i B.) Og endelig er det at han vil
byrde sig den gang så de forflytlig
Vokser slippe. Den for - træver med
Vognstrik og ved. Anden R. på mig
som for det gang jeg så det blev
det var og endnu er for mig et Helt
Konstværk det er så fint, hvor, ka
men det er mindre, den delige
Pinsel hvormed det er gjort. Men
jeg tynde de Pilbror i Fargrande
med de enkelte vandde. Helt der
skinner som Sol i den Kalkare som
friske Dag. Hvad jeg har set er
for sagt mange Hundrede gange
jeg siger det kun som Ole for
den høje, for sig selv i Anden
Konstværk. Helt der som jeg
gjør det så det er så fint, for
den der for det som ingen der
ikke kan se sig selv i det. Men
af det så det er så fint, for
som Konstantin Hansen.

Og nu endelig på spakem af den
Lage. Og nu på det jeg ikke
er for fremtillid og ab det ska
Fad til det, love det være af det
Le. 1729.

1729

Jeg vil ikke brødt Dig mig
med Bekendelsen af den Kalkare
med Fargrande og hvidt, jeg
svide og skole, men bare tilføje
at det er, som jeg mig. Og den
helt der sig selv. Helt der
så det er, at jeg kunde ikke se
Ole med det. Helt der
gode, så og var det på at find
med, for med det det er, for
så det er, at det er, for
helt der kan se det, med den
Pergone var det, var det
Helt der, så jeg vil det, for
med mig, som det er. Og den
var det, med for det jeg ikke
hvor det skal, for og den
af mig, for det er, for
for den, for det på det er, for
jeg vil det, med det er, for
så det er, som jeg vil det, for
kan det, med det er, for
men det er, helt der. Men
må det, for det er, for
et af det er, med det er, for
af det er, for det er, for
som det er, med det er, for
det er, med det er, for
det er, med det er, for
med det er, for det er, for
Lage ved det er, for
det er, for det er, for

næste Dagen da Bror min og jeg
handede Fælt, ider stod i god Betænde
I dag har jeg malet et Kødde Kjer
det forde Løvtra jeg har malet her
og er snart færdig på nogle Gjen
ner som jeg malet i Morgenen
Jeg klatter det nu op på min egen Væg
hvor jeg bore, En her som kunde
kritisere det og de andre Arbejder
ville jeg være gla. De er ingen
Sag for Dig, Du kan få Kritik
når Du ønsker det, men jeg da
jeg må glo på det Alene, end til jeg
blir led og Kjed af det Hele
Med Forældre skulde jeg have
medbragt Klutter til Din Far
men det er forældt, de er væd med
for en Klæd siden det var mig
leik, var det havde Du tal om det
for så
Hør, liker Du Tjullebor? Igaafald
skal jeg tage med en liden Krukke
til Dig. Skulde Du ønske nogle
Gavlar skal jeg tage med en Sæk
Kage, morgenbrød, Møjt skal jeg tage
og skeer Ting jeg ved Du synes
om.

Disse underlige Figurer vokser
på Træene i os, så vidt, dannes
sig af en slægt Saft. Du har vist
ikke set dem før, vi kaldte dem "Kæle"
"Kællal" i Kæles Floth. Jeg syntes
de ere meget morsomme da de ere
så høit og forskjellig i Farve og Form.
Ønsker Du at se til Dig og Vær
så kan Du se det.

14/10
Du forundret Dig over at jeg har så
hell, vundet mine Meninger, om C. Hansens
men det forundrer ikke mig af hore det
da det jo ser lidt loydeligt ud
at Du sætter dette i forbindelse med
Sjony somme end jeg selv er vist på
at kunde gøre. Det tror jeg at Du
kan have lidt Ret i din Færdsel
eller jeg skal søge at udvikle det for Dig.
Det første Gang jeg var på Galleriet så
jeg og på C. Hansens Ogintz's Gilder men
jeg havde da mange Bilder og Udtryk
i Skallen at dette. Billedet ikke gøre
ikke det Indtryk på mig som det så den
har gjort. Jeg syntes det var for gønnen
gærdt rodt, brunt i Farver, navnlig Løst
Rakke sig og af lang vægt og blinde
når jeg siden tænkte på det. Kan den
frem på andre Ting gite hjeromsme
med et Lukomelrum

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

19-

Det skal bliu uendelig morsomt
at kenne med Dig ingen
hvad man end siger og Danmark
og de dog venlige Folk
Jeg tror det findes foren Aristokrater
der med jend herhjem

Undskyld bitte alle Breve
jeg mangler dine Tegninger som følger
med. Tak for Tegningen Sørensen
men mener mig det er blot en gudsom
mængde da jeg ejner det i karakter
Tager jeg dine Tegninger som en
lidt hyppelig for al opper, for den
jeg skal om anden Gange sende Dig
som kan være lidt urolig

Lev nu så inderligt fortrolig
Så vi ser igen Hils Din
Torvald Broer

Cherubin
Lørdag d. 17. April 1788

Da mig og hede Dig betænke hvar og
indelig Tanke da jeg bliver det
med at være omgivet af din Fars
Arbejde. Jeg fra den Besiddelse
lidt eller lidt vægner og jeg
mangler ved at høre Fars Arbejde
om det at være omgivet af
Arbejde. Hvor kedligt, men ikke
dine Tegnere var og jeg med
elige Fortrolighed og jeg
må ikke din Chalices, som
være og vægner under sidene Fortrolig
Hvad der giver Dig den Uleilighed
som en ligner Din Ophængelse
men, som Du på en måde al godt kan
sætte Dig ind i og Du vil ikke
ikke forurende Dig rømmes end
over at jeg ikke magte det for
C. H. men det gik som godt
fremad med dette som med
de andre jeg havde for

Bliv nu i alle omgivelser
over at jeg opholder mig over
tidet, at jeg giver så meget
for således som fra mig og
lige som jeg på en måde
over at Hønen's Copiering
således over for Fremtiden
men som min Indgang til det

Tilgive jeg som du ikke rigtig fortæller
Du siger at Kandel forlader jeg
synes så godt om ham C.H. 1790
Tilgive mig på Udsigtling endan
Jeg siger det. Du forstår det på en
Måde jeg ikke lijer. Al jeg som
et Nordmand skulle være på Lethordij
at overføre min Fælle fra S.
på S. Opnæv! det vilde jo worden
stor Skandall men at jeg fik min
Imborske for det jeg ikke mægt
men deri vil ikke noget worden
Du glæder Dig også over at se det
deilige forundre Dig ikke over
at jeg blev glad ved at se så deilig
Ansig som J. hvilken deilig Profil
og hendes hele Udseende vor så
vakkert afsløkkende med de andre
Frakner Luker. Sløjst og Venlille
på Baggrund med Renset at ringe
Du begynder at at synke om Gørlige
og Gifletankter. (dine Læber) skulde
da ikke tie med sligt? hvad
Jeg har ikke nevnt dine former
Udtryk i jeg siger for ikke at bringe
det af om jeg forhadte Udtryk som bruges
dagligt i København forelske
"holde af" ————— siger jeg!!!
(for Kælling)

Du har ikke Lov til at tro så gæll om
mig at jeg — jeg Glendige skulde
gå med Giftpilanker! Og det var
Tilfældet, havde Du ikke Lov til at tro
jag havde jeg Dig her, nu, til Dig,
Luftkastellbror og luftig Begreb
men når jeg stender sig i Bebeholder
hvad? og af dem har jeg læst
(andlig tal) at hylde mange men
ere sprængene, derlige Farver der
komer frem, men — — —
Du ved at med tiden taber vindingen
sig hender Arneigt står langt fra skyde
i min Yndbildning og jeg er lei mig
derfor, at min det endelig ting fin
Du vel ikke, er så overbevist?
At du tilbyder at legne hende taltes
jeg Dig mange mange Tusinde Gang
jeg vilde ikke blive gladre
Du endres vel over at jeg kan holde
af en jeg ikke engang kender noget til
men det kom ikke ikke Tager ved
og er vist ikke rigtig forståelig
Skovgaard men endrøyd. Du fatter
nok hvad jeg mener
jeg siger ikke altid fornuften med,
Skribare marz!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 60